

הוא, (יחזקאל כט) הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי. והקדוש ברוך הוא הצטרף לערף בו קרב ולא אחר, כמו שנאמר אני ה', ופרשה סוד החכמה, שהתנים הגדול הרבץ בתוך יארי לאותם בעלי הדין שיודעים בסודות אדונם.

פתח רבי שמעון ואמר, (בראשית א) ויברא אלהים את התנים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם. פסוק זה פרשהו. אבל ויברא אלהים את התנים - הוא סוד זה ליתן וכת זוגו. תנים חסר כתוב, משום שהרג את הנקבה, והעלה אותה הקדוש ברוך הוא לצדיקים, ופרשהו.

התנים הגדול - תשעה יאורים הם, שהוא רובץ ביניהם, ויאור אחד הוא שממיו שוככים, וברכות מימי הגן נופלים בו שלש פעמים בשנה. וכאשר זה שתי פעמים, מתברך אותו יאור ולא כל כף, וכשאחד בכלל לא.

והתנין הזה נכנס לאותו יאור מתחזק והולך ושט ונכנס לתוף הים, וכולע דגים מפמה מינים, ושולט ושב לאותו יאור. תשעה יאורים הללו הולכים ועולים, וסביבו פמה אילנות ועשבים למיניהם.

היאור הראשון. יוצא מצד שמאל בצנור אחד ששופע ויוצא שלש טפות, וכל טפה וטפה נפרדת לשלש טפות, וכל טפה וטפה נעשה ממנה יאור אחד, ואלה הם תשעה יאורים שמתחזקים והולכים ומשוטטים וסובבים בכל אותם הרקיעים.

ממה שנשארו מאותן טפות כשסימו לצאת, נשארת טפה אחת שיוצאת בשקט, נופלת ביניהם, ונעשה ממנה יאור אחד. היאור הזה הוא שאמרנו שהולך כשהוא שוכף.

כמה דאת אמר, אני ה', ואוקמוה רזא דחכמתא דהתנים הגדול הרובץ בתוך יאוריו לאינון מארי מדין, דידעין ברזין דמאריהון.

פתח רבי שמעון ואמר, (בראשית א) ויברא אלהים את התנים הגדולים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם. האי קרא אוקמוה ליה. אבל ויברא אלהים את התנים הוא רזא דא (דף ע"ב) ליתן וכת זוגו. תנים חסר כתיב, בגין דקטל לנוקבא, וסלקא קדשא ברין הוא לצדיקיא ואוקמוה. התנים הגדול, תשע יאורין אינון, דאיהו רביץ ביניהו, וחד יאורא איהו, דמימיו שכיכין, וברכאן דמימין דגנתא, נפלין ביה תלת זמנין בשתא. וכד תרין זמנין, מתברך ההוא יאורא ולא כל כף, וכד חד לאו הכי.

והאי תנינא, עאל בההוא יאורא, אתתקיף ואזיל ושטא עאל גו ימא, ובלע נונין לכמה זינין, ושליט, ותב לההוא יאורא. אלין תשעה יאורין אזלין וסלקין וסחרניה כמה אילנין ועשבין לזניהו.

יאורא קדמאה, נפקא מסטרא שמאלא, בחד צנורא דנגיד ונפיק תלת טפין, וכל טפה וטפה אתפרש לתלת טפין, וכל טפה וטפה אתעביד מניה יאורא חד, ואלין אינון תשעה יאורין, דמתתקפין ואזלין ושטאן וסחרן בכל אינון רקיעין.

ממה דאשתאר מאינון טפין פד סיימין למיפק, אשתאר טפה חדא, דנפקא בשכיכו, נפל ביניהו, ואתעביד מניה יאורא חדא. האי יאורא איהו, ההוא דאמרן דאזלא בשכיכו.

ביניהם, ונעשה ממנה יאור אחד. היאור הזה הוא שאמרנו שהולך כשהוא שוכף.